

דור דור ומושליו - דור דור ומאושליו

הוא הלך לניסוי ריבון, כדן בן דוביק שליח, פולחן וכפרה מטעם היהודי ומבניו, שנשכחו כרדי עמו, כימי השלטון הנאצי בל-סוויטאליסט.

בעצם הימים האלה הישנו אני, יש לומר בבליו גם לסי שבא החינוך, שאף הוא לא לו סיבות לאישיות ואובסביות ללכת בעקבות חזו של קורדו, לכרוז בדרך ולבקש רחמים על נשמתו מוצדק נשמתו ומתעם היהודי, שעמו נשא כאחריות ההיסטורית להקדמת שילוש מבניו, אבל על מי וילי בראנדס לדעת, כי אילו היה מנחה ארזון ומרצחים השפל, שכמתה לא היה מי הנאצים, אורי ראש ארזון מרצחים שיעימו פוסם אותה חרדה משתפת-משולשת הוא, מר יולי בראנדס, היה צריך שוב באחד הימים לכרוז בדרך ולבקש רחמים על עצמו ועל עמו.

אולם הוא לא ייעזר לעשות כן, אלא נראג לכך, וכי לא יישאר המתודעה של קרייסקי-בראנדס-יראפאת, וזלת חרפתה, ועל הרמה זו צריך כבר יהיה מר יולי בראנדס לבקש שליחה, פולחן וכפרה מן העם היהודי.

להרוג איש, אשה וילד

מה שיסמו של אותו ארזון מרצחים ז' אני אכא אף באור" עות כסויים שבחרתי מתוך מאות הפיזיקים שחוכנו בכוונה תחילה, כדי להרוג איש, אשה וילד:

בספטמבר 1972 תקיימה במסגרת האולטימטודה, מאז היתה האולטימטודה הראשונה, לפני קרוב ל-2,500 שנת כיוון העתיד" קב, הנהוג היה בקרב העמים, שבמי האולטימטודה מספיקים כל מעשה איבה, כל נפשות כלומה. אשר היה לפעול במי שמתחף בו-בכמה ארזונה אחי 2,500 שנה העיר נהוג זה עליי אותו ארזון מרצחים, ששלח ירו באור"שטר לפורטאים ישראליים.

ב-1974 היתה התקפת מרצחים אלה על קריית-סטונה. רצחמו 18 אזרחים, אנשים, נשים וילדים, 15 נפצעו; ב-25 באי 1974 נרצחו בעלפנת 25 אנשים, 65 נפצעו. מתוך 25 הנרצחים היו 22 ילדים;

בסאי 1970 היתה התקפה על אוטובוס ילדים באביבים, חסרה רצחוח ועימה 9 ילדים, 22 נפצעו; ב-2 באי 1978 היתה התקפה כבירה הוף-35 אזרחים - אנשים, נשים וילדים - נרצחו, 79 נפצעו;

באפריל 1979 היתה הוצת הנריה, רצחו ארבעה אנשים, אב ושהו בנותיו. מה היתה הווצה ביחס שליח הילדות - האחת בת 4 והשנייה בת שתיים - לא אחא, כדי לא להוסיף ומנאבו על ישותה של המשפחה השמלת;

בסאי 1979, במח"תוקד, נרצחו שלשה ילדי 14-נפצעו. בין ה-7-8 אב בת 24 וחיותה; כסאי 1972 היתה התקפת בלוד, נרצחו, מהם 16 בלויים מפוריסקיים. 73 נפצעו;

כך כתב הרצל

לפני 82 שנת כתב זאב בניסין הרצל סאמר סלא יושבח מתולדות ישראל. מתורתו מנוצת, קצרה אבל מצאוותית - מ"אש"ל" נמשל של הרצל מרת היתה עליו על מה ששמו לרעשו והנחתה המחזור שלו המהפכילי שמתחשבו לעצם ורשמו דברו ארס ושנאת ישראל, לכו לשוננו של הרצל תריפת מואד. ולא על כל דבריי כפאמר הוא אחרון הזוג ביתה הנבחרים שלי. בחרתי טקנים וחיותיים ואותם אקרא הזוג חברי הכנסה. וכן כתב הרצל ב-15 באוקטובר 1897: "אבל אני מדררים על מאוסל עוד קרוב שתגנו אותו כראוי, וכי מי הוא מאוסל זה? הוא דמות החרוזה המיד במחלף המגנים, מן ליתייחם הנורא של היהודים, במקום שהיהודי מרגיש סאב או גאון, יש בכפו של המאוסל חמד שלוב או לללוד ארסי, במגנים הקשים חקף היהודי את סומנו; מאוסל לעומתו מתחשק עוד ביותר לשלחה, בעשה מהרצף וגם רח"מ, מאוסל הוא אנטי-ציוני ודוקה בארצה צעפני וטרדני, הרצל למען המנדף, זה הפוליטיקאי הצרפז ארמס, כן, כך כתב הרצל לעצב 1897. זה הפוליטיקאי הצרפז ארמס המתחשק עפטי במפציצאליים ומבארים את ריחו".

ואולם: "וכי עשית אתה מאוסל לעצם, אמיש" שרל נ"י מספר וריכס יכול להיות גם מספר יחיד, ולא אכסוי, הרצל משיב: "כלום הסתע עליהם, נוק ברימת להם". כך כתב הרצל לפני 82 שנת. ועל בדברים אלה יאמר הדום: "דור דור ומאושליו, דור דור ומאושליו".

הקאנצלר האוסטרי קרא לי יהודי מרתי, בלעז ובלגז הנרדפים לשמעה שמיים עבירי היהודים המורחטים, מהם יאז נגדלי משהירוני, מוסרים, טומיים, תלמודי המגנים, משם באו אינם עוד, רק אשר נשאר מהם, ואדם אשר אם יחזיקו לדלת אחרו יאמי יהודי הילוד אורי ואת לי בארץ-ישראל, בעצם הימים האלה מעו להתעלל אפילו בוכרים הקרדוס ואמר, אנטס יהודי" בנפסה הירוד מן הימים ההם, אטיב לו גם לדברי המתחך ונסות הרוח האלה לא בלויים.

עבודת בתוך חרית

הגם מר קרייסקי שמע פעם על אדם ששמו אורי"העם ז איבני בחרה, אני מצוי על היום הזה לקרוא את סאמרו הנצחי של אותו הנש, עבודת בתוך חרתי", אבל את חסיפא אקרא גם באוני חברי הכנסה.

ב-1891 כתב אורי"העם: "יכול אני להגיד ככול דם כי ארובים לי אחי בני עמי בכל מקום שהם, מבלי שאצטרך לבקש אמלואת דבר בבבולי ליישב בחוק; אני מורה לי זכורתי את ישראלים לא רק בשעת, עבודת הקדש" לקרוא "אישות" בצניעות וביחודות, מבלי שישאני אדם, מה לי ציון ומה אני להי; אני און לי צורך לחריום את עמי לשמיה, לתחו צליח על כל גויים, כבבולי למנאז, יהודי" לשאינאיו; אני הנני ריוד, מפני מה אשא יהודי", או יותר וכן אני מבין כלל מה זו, סאלה, כמו של אכין אן י"אשלי מניו לא אשאר על לאבני; אני שילי דשחתי ונושחתי שלי, ויכלו כל סיבה אשר תכריחני להסתיין או להכתירן, לרמות את אזרחים או את עצמי, וחרותי ואת החרותי - לעצ לי מר יסירה - לא אחלפנה ולא אפיר אותה בלי החיותי בעצמילם."

כלי ברם עבדו זה, עבדו לעם היהודי כולו ולכל בני החרוץ בעלי הרצון הערוב מרחיבו לבן, אבסוד את חרודתה השפוסה הבאה מפ ששנו מספיק על דעת חרוב המבטיע על בני הנות; אנטר היהודים העובדים, מבי ארץ-ישראל, בני ארץ-ישראל, משתחררים מכל התבטחים הנטיבים עם לארצו ושללת לעמתי בעלמ, נוסיף ללכת בדרכנו ותגבר גם על העיראקאיתים הנאצים וכלם על משרתיהם, ויהי מצאס אמר בני יהודי.

לפי סרך הקנצלר האוסטרי קבלת פנים ממלכתית ז עם מי חתם על הודעה שמתפת ז עם מי התחבק ז הארזון אשר בראשו עומד אורח על הקנצלר האוסטרי קנצז את מטרותיו, אך לפני שאני אבסיר אותה אקדים דברים ביחס לערב הבלתי נסבה.

כנסת השלוחים נמצאו שחוננים בארדוה בלי עמק רם אשר שיבחו את מי שצדצילו לחרכו כינו; "הביטוי ככל הרע באנושות", הראשון בהם היה מנהיג הליברלים וראש משלת בריטניה כימי מלמסת השולם הראשונה, לוד ברג'י, אבל כנסת הארביטרי, לאחר שהוטס אסון על אירופה מלה ולע האנוכיות שלה, כבקבות הקריון של העם החרודי בניו הזעיר והמאסרי, החרישו מנוהיגים רבים ושאלו את עצמם, ונגם הפיצו את הקרית במסגרי; מודג לא קראו את ה,מין קאמפטי, אשר מי סיקרא את ה,מין קאמפטי" ולא התחיים אליו בריצנית - מודג קרולא האפרטו; לא זו הכונה האפיתית, זו מהם כוויבה והפעולה.

מיון קאמפף מס 2

היום אסער על תוכנו של, מיון קאמפטי מס 2, במאה די צברים, אבל אשר מראש אנטנו יהודיים והננו הציינים מלוסידי המיון לא בלי ברובם של מנוהיג בארדוה וברחינו הציל כנסות השלושים. אנטנו קראנו החבוננו, אנטנו מיהיחיים בריצנית ר,מיון קאמפטי" העני, אלא בעשה כל מי שטכל, ובעזרת העם גם נוצל לעשות, כדי למעט את הנשמת הווצה שהותורה באנוניו והיא ספריו ז' למען שמכונה הצאריט השלטונית; שלטותן - הנונה היא לארצנו, לארץ-ישראל - היא מולדתו של העם הפלטינאי-הערבי והחלק בלתי נפרד של השלת הערבית הגולה העצם הפלטינאי הוא חלק של האשמה הערבית.

אם במקום השלה הוא נפסדר את הודסיים, או את דובעי, אז את, אלוד, לודיון, אבית מה שהופקע כנסת השלושים, עלי גם לומר, שלאשמה הערבית" אחא" היום 22 מדינות ריבונות והעצף הוא חר פירוש: הוכרזה על מדינת היהודים.

מפיו 6: יהודים אשר היו באונן קבוע במלכותו ער לארצית הפלישה הציינית ייחשב לפלטינאים. מה פירושם של יהודים לארצית השליטה הציינית? הוזה אומר, כפי שנחננו יודעים מ-17 בנובמבר 1917, הצהרת בלפור. כל טערי היהודים לא ייחשב עוד לארדוה הארץ הזאת וביניהם קרוב למיליון ליהודי ארץ-ישראל, יהודים.

מפיו 15: שטחן פלשתינ מנקות ראות שרביה היא חובה לארצית להרפי את הפלישה הציינית האיסמיליסית מן השלת הערבית הגורלה ולסלק את הנוכחות הציינית מלש" חני, לסלק את הנכותות הציינית" - פירושם מוחרים. מפיו 20: הטעונו לקטר היסטורי או רחמי בין היהודים לבין פלשתינ אינו מתאים למציאות ההיסטורית ולא ליהדות ממלכתיים כמכונם תאשורת, היהדות תאשורת כדת של תללות אינה אומה בעלת קיום עצמאי, היהודים אינם עם אחר בעל אישיות עצמאית, הם אזרחים במדינות אשר אליהן הם משהייבים.

היהדות בעיני קרייסקי

כך נאמר: אין קטר היסטורי רחמי בין היהודים לבין הארץ הזאת, אין יהודים, אין סוסיים שאחריו, אין דוד, אין שלמה, אין שני בני המקדס, אין ישיעהו חוני ירמיהו, אין נביאים, ארזאטוים ואחרוניים, אין קטר היסטורי ואין אפילו קטר רחמי בין היהודים לבין ארץ-ישראל, אבל אילו זה הטעף אשר קרב את הקנצלר האוסטרי לאותו ארזון מרצחים, בעצם היו חתי דשנו, למאמר: היהדות היא דת, אינה ארץ, הן יהודים אינם עם אחר, הם שליחה היא שאלו עצמו, כפי שהוא אומר, אנטוטי" קט - מה לו ולדת היהודים ז

מפיו 22. היהדות היא הנונה מדינית, הקסורה באופן ארזוני לאיסמיליאליים העולמי ועיינה לכל הנוצות השחרור והקודעה בעולם.

היה נהונה ננונית, סי יגלה עפי משינכם הן, ספיסקי, ורצל, בורדא, אחי-רנב ז'בטוסיסקי, ברוטוב, ויצמן, כענלוט, מן ברויווי, היהדות היא הנונה ננונית, אני, העם היהודי, הקרין הרשעי של הנונה המנאח.

היהדות, כפי שלמנו וליטמונו, היא בתטורת, החרקרת, העם היהודי, מחרות, מקודשת בנאנטות, במקרתה, בתקרבת, ומבטאיה אלה קוראים להנונה השחרור שלנו בעם הממא "בוגני", לפניו חורה על מה שהיה מוכנה בני אותו כן טשן "The big lie"

וזו שיאמטו של הארזון, שילראשו ערד הקנצלר האוסטרי קבלת פנים ממלכתית בכירתו ויך.

זכור לאישאור מחודעת

קרייסקי-בראנדס-עראפאת,

וזלת חרפתה

נוסיף ללכת בדרכנו ונתג

בר עם הערפתים הנאצים

וגם על משרתייהם, יהיה מר

צאם אשר יהיה

בפברואר 1970 היה סיפוק טעמם אותו ארזון מרצחים של סמוס, סוואסיארי, 47 אנשים, יהודים ולא יהודים, נרצחו. מה כי כך, זוהי שיאפיו של ארזון המרצחים וזוהי שיטתו, וליראש אותו ארזון ערד הארזון ברזון קרייסקי, קנצלר אוסטרי, קבלת-פנים ממלכתית בווינה, הקנצלר ברועכד העו להשחת ארזון מרצחים זו, לתגשות שהודי ידועות, לרבות חלק מן הציינות, רק טעמם שהוא עלי-יו הודעתו אנטיסטיקון, לא אצמד על חילול העם הון ספדי.

זוהה השולם - בריח מלחמה בעיני עראפאת

מה אשר בווינה מוכן קבלת-הפנים המהלכתית ראש אותו ארזון מרצחים ז הוא אמר: "זוהי-השלום בין מצויים וישראל הלא היא בריח"מלחמה, בריח"מלחמה, שני עמם החמו על "זוהי-שלום, שני עין קבצ המלחמה ביניהם, נשמח אורחו על קנצלר אוסטרי, מרעש לעצמו לומר, שאותו זוהי-שלום הוא בריח"מלחמה, ולכן רוצים לרוצה את הנגישי אפאת, רק שטום שטום ופישטלה ישראל החמו על זוהי-שלום. מר קרייסקי, מרסל ג, והדרביים הפולאזים" שיצאו ספדי של אורחו, וכך אמר: אותו ראש יהודים מרצחים אינו שונא יהודים, יש לו גם ידידים - קרובי יהודים, כן, כן "Sow of best friends" - הוא לא שונא יהודים, הוא רק - רוצה אותם.

המארת השני של ראש ארזון המרצחים היה מר יולי ברא" דרס, לא אחיחם להתנוונתו משום שהוא היים אדם מרטי, הוא בשעתו עשה מחוזה, ולא אכזיחם שחיה מרשע ונכבדה מאד.